DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 10 marca 1952 **Nr 3** Poz. 7-15

TREŚĆ:

7

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1952 r.

w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej odnośnie inwestycji Ministerstwa Finansów, zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym na 1952 r.

W związku z § 38 instrukcji Nr 2 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1952, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 449 z dnia 5 grudnia 1951 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w resorcie Ministerstwa Finansów obowiązek sprawozdawczości inwestycyjnej dla inwestycji realizowanych w ramach Planu Inwestycyjnego na rok 1952 według zasad zawartych w instrukcji G. U. S. Nr 2 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1952 oraz postanowień niniejszej instrukcji.

§ 2. Sprawozdawczością inwestycyjną objęci są wszyscy inwestorzy resortu Ministerstwa Finansów, wymienieni w Planie Inwestycyjnym na rok 1952.

§ 3. Obowiązek sporządzania i wysyłania sprawozdań z wykonywanych inwestycji ciąży na inwestorach bezpośrednich, naczelnych i na inwestorze centralnym.

§ 4. **Inwestorem centralnym** w stosunku do wszystkich inwestycji resortu jest Ministerstwo Finansów — Departament Organizacyjno-Gospodarczy. Tenże Departament jest **inwestorem naczelnym** w stosunku do inwestycji, obejmujących tytuły Nr 15 i 16 w dziale 10, w grupie I oraz tytuł Nr 1006 — w grupie II Planu Inwestycyjnego na rok 1952. Poza tym **inwestorami naczelnymi** są: Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych, Mennica Państwowa, Polski Monopol Loteryjny, Biuro Organizacji Rachunkowości, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych oraz banki: Narodowy Bank Polski, Bank Inwestycyjny, Bank Rolny, Bank Handlowy S. A., Bank Polska Kasa Opieki S. A., Bank Komunalny i Powszechna Kasa Oszczędności.

Do grupy **inwestorów bezpośrednich** należą jednostki organizacyjne, określone w § 11 pkt 15 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie zasad i trybu sporządzenia Planu Inwestycyjnego na rok 1952 (instrukcja P. K. P. G. Nr 21a).

§ 5. **Wszyscy inwestorzy**, wymienieni w § 3 niniejszej instrukcji, obowiązani są do sporządzania sprawozdań wg wzorów, ustalonych instrukcją G. U. S. Nr 2 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1952, oraz zgodnie z objaśnieniami do powyższej instrukcji, dotyczącymi wypełniania poszczególnych formularzy wzorów sprawozdań.

§ 6. **Inwestorzy naczelni, którzy realizują w 1952 r. tylko po jednym tytule inwestycyjnym,** zwolnieni są od obowiązku sporządzania sprawozdań zbiorczych. Do grupy tych inwestorów zalicza się: Bank Handlowy S. A., Bank Polska Kasa Opieki S. A., Bank Komunalny, Państwową Wytwórnię Papierów Wartościowych, Mennicę Państwową oraz Polski Monopol Loteryjny. Inwestorzy ci składają jednak sprawozdania wg wzorów przewidzianych dla inwestorów bezpośrednich z adnotacją u góry sprawozdania „zamiast sprawozdania zbiorczego" i nadsyłają analizy opisowe zgodnie z przepisami rozdziału 5 instrukcji G. U. S. Nr 2 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1952 oraz obowiązani są do wykonania wszystkich innych postanowień, wynikających z omawianej instrukcji i odnoszących się do inwestorów naczelnych.

§ 7. 1. Inwestorzy naczelni: Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych oraz Mennica Państwowa obowiązani są do zamieszczania w dz. III sprawozdania (wzór I-2) danych o zakupach realizowanych w kwartale sprawozdawczym — jednostkowo (imiennie), natomiast pozostali inwestorzy — grupowo pod nazwą „inne".

2. Dział II wzoru I-2 nie odnosi się do inwestorów podległych Ministerstwu Finansów.

§ 8. 1. W kwartalnych sprawozdaniach o realizacji zadań inwestycyjnych (wzór I-3) wszyscy inwestorzy bezpośredni powinni podawać w rubrykach 4, 5 i 6 w oddzielnych wierszach, nie odnoszących się do rubryk 7 i 8, których wartości **należy wykazywać w jednej kwocie dla całego zadania inwe-**

stycyjnego — oddzielnie dla planowanego i oddzielnie dla wykonanego, następujące jednostki miary:

a) **dla inwestycji budownictwa administracyjnego** kubaturę oddanej do użytku części obiektu, powierzchnię użytkową, ilość izb (w tym sal kasowych, konferencyjnych, skarbców itp.), oddzielnie izb pełnych i pomieszczeń półizbowych oraz liczbę pracomiejsc;

b) **dla inwestycji budownictwa mieszkaniowego:** kubaturę i powierzchnię użytkową — jak w punkcie a) oraz ilość izb (oddzielnie izb pełnych i pomieszczeń półizbowych).

2. Wymienione w ust. 1 jednostki miary są obowiązujące w nomenklaturze sprawozdawczej, w związku z czym operowanie innymi jednostkami miary jest niedopuszczalne.

§ 9. Dla sprawozdań i analiz, przesyłanych przez:

a) Państwową Wytwórnię Papierów Wartościowych i Mennicę Państwową ustala się stopień poufności:

„Poufne"

b) wszystkich pozostałych inwestorów ustala się stopień poufności:

„Tylko do użytku służbowego"

§ 10. Poszczególni inwestorzy są obowiązani przesyłać sprawozdania i analizy w następujących terminach:

1) **sprawozdania miesięczne:**

a) **do dnia 2-go** po upływie miesiąca sprawozdawczego — inwestorzy bezpośredni,

b) **do dnia 5-go** po upływie miesiąca sprawozdawczego — inwestorzy naczelni;

2) **sprawozdania kwartalne i analizy opisowe:**

a) **do dnia 5-go** po upływie kwartału sprawozdawczego — inwestorzy bezpośredni,

b) **do dnia 10-go** po upływie kwartału sprawozdawczego — inwestorzy naczelni;

3) **sprawozdania okresowe:**

w trybie, przewidzianym w § 20 pkt 3 instrukcji G. U. S. Nr 2 w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na rok 1952.

§ 11. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów K. Dąbrowski

8

OKÓLNIK

z dnia 25 stycznia 1952 r.

w sprawie ustalania wpłat miesięcznych na podatek dochodowy od spółdzielczości. Nr BD. 15659/3/51.

W związku z podniesionymi przez niektóre organa finansowe wątpliwościami w sprawie ustalania wpłat miesięcznych na podatek dochodowy od spółdzielczości Ministerstwo Finansów wyjaśnia i poleca, co następuje:

Przepisy dotyczące zasad i sposobu sporządzania bilansu miesięcznego (okresowego) zawarte w okólniku Ministra Finansów z dnia 5 września 1950 r. Nr BD. 4150/3/50 w sprawie ustalenia zaliczek miesięcznych w latach 1950 i 1951 w podatku dochodowym dla spółdzielni należy nadal stosować. Natomiast zasady i sposób obliczania wpłat na podatek dochodowy jednostek spółdzielczych unormowane zostały od dnia 1 stycznia 1951 r. począwszy przepisami uchwały Nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224) i w tym przedmiocie nie należy stosować postanowień powołanego okólnika Ministra Finansów.

W szczególności podkreślić należy, że w myśl przepisów powołanej uchwały wysokość miesięcznej wpłaty na podatek dochodowy jest uzależniona od sporządzenia bilansu miesięcznego; w przypadku sporządzenia bilansu miesięcznego wpłata miesięczna podatku wynosi $1/3$ wykazanego zysku, a w przypadku nie sporządzenia tego bilansu równa się kwocie wpłaconego podatku (przypadającego do uiszczenia) za miesiąc ubiegły, zwiększonej o 10%.

Naprzykład:

Podatnik, który nie sporządził bilansów miesięcznych na styczeń i luty, obowiązany jest uiścić podatek za styczeń w wysokości 110% wpłaty za grudzień ubiegłego roku, za luty 110% wpłaty styczniowej. W dniu 25 kwietnia, tj w terminie płatności podatku za miesiąc marzec podatnik przedłożył bilans za I kwartał, z którego wynika, że podatek za styczeń i luty wpłacony został w kwotach niższych od kwot jakie wypadają z tego bilansu (wykazany w bilansie zysk należy podzielić proporcjonalnie do obrotów osiągniętych w poszczególnych miesiącach — por. okólnik z dnia 20 kwietnia 1951 r. w sprawie stosowania przepisów uchwały Nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości — Dz. Urz. Min. Fin. Nr 10, poz. 36 — wyjaśnienie do § 25 ust. 1). W związku z tym podatnik obowiązany jest uiścić — niezależnie od przypadającej wpłaty za marzec — dodatkową wpłatę za styczeń i luty. Niezłożenie bilansu za kwiecień nakłada na podatnika obowiązek uiszczenia podatku za ten miesiąc w wysokości wpłaty za marzec (ustalonej na podstawie bilansu okresowego), zwiększonej o 10%. Niezłożenie bilansu za maj powoduje ustalenie wpłaty za ten miesiąc w wysokości 110% przypadającej wpłaty za kwiecień itd.

Złożenie przez podatnika bilansu za I półrocze, w którym wykazał on stratę, powoduje zaliczenie dokonanych wpłat na następne miesiące, za które podatnik obowiązany jest uiszczać podatek, a to stosownie do § 25 ust. 3 powołanej uchwały Nr 97. W przypadku niezłożenia przez podatnika bilansu okresowego na dzień 31 lipca, za podstawę obliczenia wpłaty za lipiec nie może służyć wpłata za miesiąc ubiegły z uwagi na wykazaną przez podatnika stratę bilansową za okres objęty wpłatami; w takim przypadku wpłatę za lipiec należy obliczyć od dochodu ustalonego w trybie art. 132 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P z 1950 r. Nr 56, poz. 506).

Niezłożenie bilansu okresowego na dzień 31 sierpnia powoduje ustalenie wpłaty za sierpień w wysokości 110% wpłaty za lipiec itd.

Podkreśla się, że przy stosowaniu przepisu art. 132 dekretu o postępowaniu podatkowym należy brać pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, mające znaczenie dla ustalenia podstawy opodatkowania w wysokości jak najbardziej zbliżonej do rzeczywistości. Ustalony zatem dochód powinien odpowiadać faktycznym stosunkom, w jakich znajduje się spółdzielnia; dowolność oszacowania nie może mieć miejsca. W szczególności należy uwzględniać wszystkie okoliczności, w jakich pracuje dana spółdzielnia, w nawiązaniu do wyników gospodarczych spółdzielni, będących w podobnych warunkach.

W sposób wyżej przewidziany (według art. 132 dekretu o postępowaniu podatkowym) należy ustalać wpłaty na podatek dochodowy w odniesieniu do tych podatników, którzy w ogóle nie składają bilansów miesięcznych (okresowych), a za rok ubiegły wykazali stratę bilansową, jak również w stosunku do nowo powstałych spółdzielni, niesporządzających bilansów okresowych.

Minister Finansów K. Dąbrowski

9

OKÓLNIK

z dnia 30 stycznia 1952 r.

w sprawie opodatkowania obrotów, osiągniętych przez zakłady gastronomiczne, ze sprzedaży piwa oraz wód gazowych i mineralnych. Nr BD. 15718/2/51.

Ministerstwo Finansów otrzymało informacje, że niektóre rodzaje zakładów gastronomicznych III kategorii nie uiszczają przypadającego podatku obrotowego od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży piwa oraz wód gazowych i mineralnych.

W związku z tym Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że w myśl § 30 ust. 1 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175) opodatkowaniu podlega obrót, osiągnięty ze sprzedaży produktów po cenie mieszczącej w sobie zysk brutto, przewidziany dla zakładów gastronomicznych.

Ponieważ zgodnie z § 4 ust. 3 i § 5 ust. 1 zarządzenia Min. Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lutego 1951 r. w sprawie zasad kalkulacji w uspołecznionych przedsiębiorstwach gastronomicznych (Monitor Polski Nr A-31, poz. 393) piwo oraz wody gazowe i mineralne sprzedawane są po detalicznych cenach maksymalnych, powiększonych o dodatkowy zysk w wysokości 10—20% (§ 4 ust. 3 cyt. zarządzenia) względnie 25—35% (§ 4 ust. 3 i § 5 ust. 1 cyt. zarządzenia), obrót osiągnięty ze sprzedaży powyższych produktów podlega opodatkowaniu zgodnie z § 30 ust. 1 cyt. uchwały Nr 62.

Minister Finansów K. Dąbrowski

10

OKÓLNIK

z dnia 8 lutego 1952 r.

w sprawie udokumentowania towarów i półwyrobów, pozostających w obrocie handlowym, a przewożonych z Central Handlowych: Przemysłu Metalowego, Przemysłu Metali Nieżelaznych, Przemysłu Elektrotechnicznego oraz Żelaza i Stali. Nr PM. 20406/1/51.

W związku z przepisem art. 94 post. pod. Ministerstwo Finansów poleca, aby organa finansowe traktowały asygnaty magazynowe, dowody dostawy, konsygnacje lub inne dowody, wystawiane przez Centrale Handlowe: Przemysłu Metalowego, Przemysłu Metali Nieżelaznych, Przemysłu Elektrotechnicznego oraz Żelaza i Stali, a dołączane przez odbiorców do przewożonych z tych Central towarów i półwyrobów — na równi z rachunkami lub ich kopiami, jeżeli rachunki nie są sporządzane i doręczane odbiorcom w chwili wydania towaru.

Równocześnie Ministerstwo Finansów zaznacza, że w czasie przewozu towarów i półwyrobów, o których wyżej mowa, w dalszych fazach obrotu towarowego powinien być dołączany w każdym przypadku rachunek lub jego kopia zaopatrzona w pieczątkę firmową sprzedawcy i przez niego podpisana.

Minister Finansów K. Dąbrowski

11

OKÓLNIK

z dnia 13 lutego 1952 r.

w sprawie opodatkowania usług młynów gospodarczych, piekarń spółdzielczych oraz usług polegających na pracy fizycznej. Nr BD. 12477/2/51.

W związku z wątpliwościami powstałymi przy stosowaniu przepisów uchwały Nr 80 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 177) wyjaśnia się, co następuje:

1) przy opodatkowaniu obrotów młynów gospodarczych obowiązuje zasada, że nie stoi na przeszkodzie przyjęciu za obrót wynagrodzenia za przemiał, fakt wydania przez jednostkę gospodarczą z posiadanych zapasów produktu gotowego, jeżeli wydawany z posiadanych zapasów produkt gotowy jest tego samego gatunku i znajduje się w tym samym stosunku, w jakim by je otrzymał zleceniodawca po przemieleniu zboża własnego w sposób przez niego żądany,

2) podaną w pkt 1) zasadę należy odpowiednio stosować w piekarniach spółdzielczych, w przypadku wydania za dostarczoną mąkę i uiszczoną opłatę gotówkową za wypiek chleba, gotowego pieczywa z posiadanych zapasów.

3) Zgodnie z przepisem § 13 ust. 1 pkt 22) powołanej uchwały Nr 80 Rady Ministrów, wolne są od podatku od operacji nietowarowych obroty spółdzielni osiągnięte z usług wykonywanych wyłącznie przez członków (kandydatów) spółdzielni, bez względu na ilość członków, o ile usługi te polegają na pracy fizycznej, której celem nie jest wytwarzanie lub przerób.

Za usługę polegającą na pracy fizycznej, w rozumieniu omawianego przepisu, należy uważać pracę fizyczną (niekwalifikowaną) z wyłączeniem rzemiosła, jak np. usługi wykonywane przez spółdzielnie: spedycyjne, załadunkowe i wyładunkowe, konwojowania transportu, ochrony i strzeżenia mienia, usług pomocy domowej, usług tragarskich, rozklejania afiszów itp. Nie jest zatem wolną od podatku spółdzielnia pracy, której usługa polega na równoczesnym świadczeniu rzeczy, bądź zużyciu przy jej wykonaniu określonych produktów bądź też przy wykonywaniu której używa się urządzeń mechanicznych np. pranie bielizny przy użyciu urządzeń mechanicznych, dezynfekcje, dezynsekcje i deratyzacje pomieszczeń, usługi farbiarskie, pralnictwo chemiczne itd.

Omawiane zwolnienie, jako zwolnienie przedmiotowe, nie dotyczy innych usług, dokonywanych przez jednostkę gospodarczą. Jeżeli np. spółdzielnia spedycyjna, oprócz załadunku, wyładunku lub przeładunku, trudni się również przewozem (usługą transportową) — wówczas obroty osiągnięte przez nią z tego tytułu podlegają opodatkowaniu.

Minister Finansów K. Dąbrowski

12

OKÓLNIK

z dnia 22 lutego 1952 r.

w sprawie składania deklaracyj na podatek od wynagrodzeń przez jednostki, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej, Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego i Głównej Komendzie P. O. „Służba Polsce". Nr PM. 1973/5/52.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 października 1951 r. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362), Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że okólnik Ministerstwa z dnia 30 czerwca 1950 r. w sprawie przedkładania deklaracyj na podatek od wynagrodzeń przez organa, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej, Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego i Głównej Komendzie P. O. „Służba Polsce" (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 18, poz. 113) jest nadal aktualny.

Deklaracje, o których mowa w § 44 powołanego na wstępie rozporządzenia, składane przez organa, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej, Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego i Głównej Komendzie P. O. „Służba Polsce", powinny odpowiadać warunkom wymienionym w powołanym wyżej okólniku z dnia 30 czerwca 1950 r.

Dyrektor Departamentu St. Kołakowski

13

OKÓLNIK

z dnia 25 lutego 1952 r.

w sprawie zamknięcia ksiąg bierczych za rok 1951 r. Nr PW. 845/5/52.

W związku z zakończeniem z dniem 31 grudnia 1951 r. okresu budżetowego prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych przystąpią niezwłocznie do prac związanych z zamknięciem ksiąg bierczych za 1951 rok.

I. Prace wstępne.

Prace te w szczególności będą polegały na:

a) ustaleniu czy stan początkowych zaległości i nadpłat w księgach bierczych za rok 1951 jest zgodny ze stanem końcowym zamkniętych i uzgodnionych ksiąg bierczych za rok 1950,

b) sprawdzeniu zgodności zapisów z tytułu przypisów i odpisów, dokonanych na poszczególnych kontach w księgach bierczych w ciągu roku 1951, z rejestrami przypisów i odpisów oraz rejestrem wymiarowym,

c) zbilansowaniu i zamknięciu kolumn wymienionych rejestrów równocześnie z zamknięciem ksiąg bierczych,

d) doprowadzeniu zapisów do dnia 31. 12. 1951 r. włącznie w kartach dochodów wzór 13, prowadzonych oddzielnie na każdy rodzaj należności wymienionych w niniejszym okólniku i wyprowadzeniu sald końcowych na tych kartach po uzgodnieniu rocznych sum uiszczeń i zwrotów z N. B. P.,

e) zaksięgowaniu wszystkich uiszczeń (wpłat) dokonanych bezpośrednio przez zobowiązanych bądź za pośrednictwem sołtysów do dnia 31 grudnia 1951 r.

Po dokonaniu tych wstępnych prac prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych przystąpią do rocznego zamknięcia ksiąg bierczych według następujących zasad:

II. Zasady i wskazówki zamykania ksiąg.

1. Od zaległości z tytułu podatku gruntowego oraz wkładów oszczędnościowych na S. F. O. fundusz B, których okres wynosi więcej niż 3 miesiące, pobiera się dodatek za zwłokę w wysokości stałej — 20% od sumy płaconej zaległości.

W związku z tym kwoty wymienionych zaległości powstałe przed dniem 1 stycznia 1951 r. i figurujące na koncie indywidualnego podatnika jako nie zapłacone do końca roku 1951 — mogą być wykazane w stanie końcowym na dzień 31. 12. 1951 r. **w jednej sumie** bez podziału na poszczególne lata i raty każdego roku.

W tych przypadkach w kolumnie przewidzianej dla: „rok i rata" wpisuje się ogólnie lata podatkowe za jakie zaległości ciążą — np.: „46/48 lub 47/50 lub 49/50", a w kol. przewidzianej dla: „data od której oblicza się dodatek za zwłokę" wpisuje się symbol" p. 3 m." co oznacza „ponad 3 miesiące zwłoki".

Nie uregulowane do dnia 31. 12. 1951 r. zaległości z roku 1951 w podatku gruntowym i funduszu B-SFO. figurujące na kontach indywidualnych podatników oraz zaległości w podatku gruntowym z różnych lat figurujące na kontach jednostek uspołecznionych — wyprowadza się w zamknięciu rocznym danego konta oddzielnymi kwotami według ustawowych terminów płatności każdej raty za dany rok podatkowy.

2. **Podatek gruntowy** — przy wyprowadzaniu zaległości końcowych lub nadpłat — wynik końcowy na poszczególnym koncie powinien być wyprowadzany tylko w kolumnach (rubrykach) 31 lub 33. Nie mogą być wyprowadzane u tego samego podatnika równocześnie zaległości w gotówce, a nadpłaty w równowartości ziemiopłodów i odwrotnie. W tym celu zaksięgowane kwoty w obrębie każdego pojedyńczego konta należy dodawać w kolumnach: 6 + 7, 8 + 9, 15 + 16 i 20 + 26— przyczym w tych ostatnich (20 + 26) zapisy czarnym (uiszczenia) i czerwonym atramentem (zwroty) powinny być dodawane oddzielnie. W kolumnie 14 w zasadzie w r. 1951 nie powinno być żadnych księgowań, w przypadku istnienia takowych należy je dodawać do kwot w kol. 13.

Układ rachunkowy kolumn przy wyprowadzaniu stanu końcowego (salda) na koncie — będzie następujący:

w przypadku zaległości końcowych

przy zaległ. początk. — sumy kol.: (6 + 7 + 13) — (15 + 16 + 20* + 26*) = 31

przy nadpłat. początk. — sumy kol.: 13 — (8 + 9 + 15 + 16 + 20* + 26*) = 31

w przypadku nadpłaty końcowej

przy zaległ. początk. — sumy kol.: (15 + 16 + 20* + 26*) — (6 + 7 + 13) = 33

przy nadpłat. początk. — sumy kol.: (8 + 9 + 15 + 16 + 20* + 26*) — 13 = 33

W tym przypadku gdy, na skutek wadliwego prowadzenia księgi, na koncie u tego samego podatnika równocześnie istnieje zaległość początkowa i nadpłata początkowa, układ rachunkowy będzie następujący:

w przypadku zaległ. końc. — sumy kol.:
(6 + 7 + 13) — (8 + 9 + 15 + 16 + 20* + 26*) = 31

w przypadku nadpł. końcowych — sumy kol.:
(8 + 9 + 15 + 16 + 20* + 26*) — (6 + 7 + 13) = 33

Po zamknięciu kont na stronie przystępuje się do sumowania odnośnych kolumn i bilansowania stron. W kol. 20 i 26 sumuje się oddzielnie kwoty wpisane czarnym i czerwonym atramentem. Do bilansu sumy z tych kolumn przyjmuje się po potrąceniu zwrotów.

Po podsumowaniu i zbilansowaniu stron należy zestawić zamknięcie dla każdej gromady i sumy ogólne zamknięcia dla gromady wpisać za ostatnią pozycją, a następnie sporządzić w końcu księgi (ostatniego tomu) zestawienie sumaryczne zamknięcia rocznego dla całej gminy według zamknięć dla poszczególnych gromad.

Układ rachunkowy kolumn do bilansu stron, zamknięć dla gromad i zestawienia sumarycznego będzie następujący:

sumy kol.: (6 + 7 + 13 + 33) = (8 + 9 + 15 + 16 + 20* + 26* + 31)

3. **S. F. O. fundusz B** — przy zamykaniu poszczególnych kont należy posługiwać się następującym układem rachunkowym kolumn:

w przypadku zaległości końcowych

przy zaległ. początk. — sumy kol.: (10 + 14) — (15 + 22 — 17) = 27

przy nadpłat. początk. — sumy kol.: 14 — (11 + 15 + 22 — 17) = 27

w przypadku nadpłaty końcowej

przy zaległ. początk. — sumy kol.: (15 + 22 — 17) — (10 + 14) = 28

przy nadpłat. początk. — sumy kol.: (11 + 15 + 22 — 17) — 14 = 28

Układ rachunkowy kolumn do bilansu stron, zamknięć dla gromad i zestawienia sumarycznego będzie następujący:
sumy kol.: (10 + 14 + 17 + 28) = (11 + 15 + 22 + 27).

Przy sporządzaniu zamknięć dla gromad oraz zestawienia sumarycznego należy postępować identycznie jak w księdze bierczej podatku gruntowego.

4. **Opłaty elektryfikacyjne** — przy wyprowadzaniu zaległości końcowych lub nadpłat na pojedyńczych kontach księgi bierczej opłat elektryfikacyjnych należy brać pod uwagę kwoty w kolumnach 6, 9 i 13 po potrąceniu zapisów czerwonym atramentem z tytułu nadpłat początkowych, odpisów i zwrotów — wyprowadzając w kol. 16 stan końcowy zaległości według rat i terminów płatności — czarnym atramentem, a nadpłaty — czerwonym. Kwoty wyprowadzone w tej kolumnie (16) będą stanowiły równocześnie stan początkowy zaległości względnie nadpłaty na następny rok budżetowy.

Kwoty z kol. 4 i 5 nie wpływają na wynik końcowy i nie powinny być brane pod uwagę przy wyprowadzaniu tego wyniku, natomiast na każdej stronie kwoty te powinny być podsumowane i sumy ogólne uwidocznione w zamknięciu rocznym.

Sumowanie poszczególnych kolumn należy dokonać na stronach w przedziałce „do przeniesienia" bez przenoszenia i dodawania sum następnej strony, sumując oddzielnie kwoty zaksięgowane czarnym i oddzielnie czerwonym atramentem. Dla zbilansowania strony należy brać do bilansu w y n i k i pomiędzy podsumowanymi w każdej kolumnie, to znaczy po potrąceniu od sumy kwot wpisanej w danej kolumnie czarnym atramentem — sum wypisanych czerwonym atramentem lub odwrotnie.

Jeżeli z podsumowania na stronie w kol. 16 suma zaległości końcowych będzie większa od końcowych nadpłat. to układ rachunkowy kolumn do bilansu strony będzie następujący:
sumy wynikowe kol.: (6+ 9) = (13 + 16),

---

*) po potrąceniu zwrotów

natomiast jeżeli na stronie w kol. 16 suma nadpłat końcowych będzie większa od sumy zaległości końcowych — układ rachunkowy kolumn do bilansu strony będzie następujący: **sumy wynikowe kol.: (6 + 9 + 16) = kol. 13.**

Po dokonaniu sumowań i zbilansowaniu poszczególnych stron należy na oddzielnym arkuszu sporządzić zestawienie sumaryczne zamknięcia rocznego według gromad posługując się następującym wzorem:

kolumny:		4	5	6	9	13	16
gromada 1	czarnym	2500	300	160	900	900	120
	czerwon.	—	—	20	110	40	50
gromada 2	czarnym	2200	250	60	900	900	20
	czerwon.	—	—	20	110	40	50
gromada 3	czarnym	1800	200	—	1000	800	—
i t. d.	czerwon.	—	—	—	200	—	—
RAZEM:	czarnym	6500	750	220	2800	2600	140
	czerwon.	—	—	40	420	80	100
Sumy bilansowe (wynikowe)				180	2380	2520	40

bilans — kol.: (6 + 9) = (13 + 16)

Sumy zestawienia „razem", po uzgodnieniu bieżących przypisów i odpisów (kol. 9) oraz uiszczeń i zwrotów (kol. 13), powinny być wpisane w odpowiednich kolumnach księgi bierczej pod ostatnim kontem, a arkusz zestawienia wklejony na trwało w końcu księgi.

5. **Świadczenia w naturze** — przy wyprowadzaniu zaległości końcowych i nadpłat na poszczególnych kontach w księdze wymiaru i wykonania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, należy stosować się do wytycznych zawartych w okólniku z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wymiaru i poboru świadczeń na niektóre cele publiczne w roku 1951 Nr PW. 7500/4/51 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 20, poz. 75). W szczególności należy mieć na uwadze, że wynik końcowy zaległości (kol. 29) i nadpłaty (kol. 30) — powinien być wyrażony w jednej kwocie, bez podziału na równowartość pieniężną świadczeń podlegających wykonaniu w naturze i świadczeń podlegających uiszczeniu w gotówce.

W związku z tym przy wyprowadzaniu zaległości końcowych czy nadpłat na poszczególnych kontach, zaksięgowane kwoty należy dodawać w kolumnach: 8 + 9, 17 + 18, 19 + 20 i 23 + 24. Wobec tego układ rachunkowy kolumn będzie następujący:

w przypadku zaległości końcowych

przy zaległościach początkowych — sumy kol.: (8 + 9 + 13 + 17 + 18) — (19 + 20 + 23 + 24) = kol. 29

przy nadpłacie początkowej — sumy kol.: (8 + 9 + 17 + 18) — (14 + 19 + 20 + 23 + 24) = kol. 29

w przypadku nadpłaty końcowej

przy zaległościach początkowych — sumy kol.: (19 + 20 + 23 + 24) — (8 + 9 + 13 + 17 + 18) = kol. 30

przy nadpłacie początkowej — sumy kol.: (14 + 19 + 20 + 23 + 24) — (8 + 9 + 17 + 18) = kol. 30

W przypadkach dokonania zwrotów należy przy wyprowadzaniu stanu końcowego na koncie, kwoty w kol. 23 i 24 przyjmować po potrąceniu tych zwrotów. Zaległości końcowe powinny być wyprowadzone oddzielnie według lat i terminów uwidocznionych w kol. 10 i 11. Przy nadpłatach zaś, powinna być oznaczona data wpłaty kwoty, która spowodowała nadpłatę. Kolumny 3, 5, 6 i 7 nie mają wpływu na stan końcowy i do bilansu nie wchodzą, jednak kwoty w tych kol. powinny być podsumowane na każdej stronie i sumy ogólne uwidocznione w zamknięciu rocznym.

Księgę zamyka się według grup zobowiązanych jakie znajdują się na danym terenie (cz. I pkt 2 okóln. z dnia 7. 9. 1951 r.), a poza tym w końcu księgi sporządza się zestawienie sumaryczne zamknięcia rocznego w kolejności zamknięć dla każdej grupy. Jak każda strona tak i zamknięcie dla grupy oraz zestawienie sumaryczne powinny się bilansować. Układ rachunkowy kolumn do bilansu będzie następujący:

sumy kol.: (8 + 9 + 13 + 17 + 18 + 30) = (14 + 19 + 20 + 23 + 24 + 29).

III. **Terminy i sprawozdawczość**

Termin zamknięcia ksiąg bierczych za 1951 rok Ministerstwo Finansów ustala dla prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych na dzień 31 marca 1952 r.

Każde zestawienie sumaryczne zamknięcia rocznego powinno być uzgodnione: sumy ogólne przypisów i odpisów z takimiż sumami rejestru przypisów i odpisów, a sumy ogólne uiszczeń i zwrotów z sumami rocznymi karty dochodów danej należności. Zgodność zamknięć rocznych stwierdzają swymi podpisami: przewodniczący prezydium rady narodowej lub jego zastępca, pracownik odpowiedzialny za księgowość (główny starszy księgowy) oraz pracownik, który dokonał zamknięcia.

Prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych, na podstawie uzgodnionych zestawień sumarycznych zamkniętych ksiąg bierczych, sporządzą sprawozdanie z zamknięcia rocznego według niżej podanego wzoru i prześlą wydziałom podatków wiejskich prezydiów powiatowych rad narodowych do dnia 5 kwietnia 1952 r.

(wzór sprawozdania)

1. Podatek gruntowy

kolumny:		3	6	7	8	9	13	14	15	16	20	26	31	33
sumy og. zestaw.	czarn.	1620	260	180	180	100	2000	350	300	10	2180	220	150	150
	czerw.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	200	—	—	—

2. S. F. O. fundusz B

kolumny:	10	11	14	15	17	22	27	28
sumy og. zestaw.	300	20	1100	150	25	1200	155	100

3. Opłaty elektryfikacyjne

kolumny:		4	5	6	9	13	16
sumy og.	czarn.	6500	750	220	2800	2600	140
zestaw.:	czerw.	—	—	40	420	80	100

4. Świadczenia w naturze

kolumny:	3	5	6	7	8	9	13	14	17	18	19	20	23	24	29	30
sumy og. zestaw.	10000	45	650	30	1080	560	100	100	20	50	40	110	840	400	420	100

W sprawozdaniu tym poza sumami bilansowymi należy przy każdym zamknięciu rocznym, na podstawie odpowiednich kart dochodów, podać sumy roczne pobranych i odprowadzonych do N. B. P. należności ubocznych: oddzielnie sumę odsetek (dodatku) za zwłokę i oddzielnie sumę kosztów egzekucyjnych.

Wydziały podatków wiejskich prezydiów powiatowych rad narodowych otrzymane sprawozdania sprawdzą pod względem rachunkowym i sporządzą zbiorcze sprawozdanie według gmin, oddzielnie na każdy rodzaj należności. Sprawozdania te przedłożą wydziałom podatków wiejskich prezydiów wojewódzkich rad narodowych do dnia 10 kwietnia 1952 r.

Wydziały podatków wiejskich prezydiów wojewódzkich rad narodowych sporządzą identyczne sprawozdania według powiatów i przedłożą Ministerstwu w terminie do dnia 15 kwietnia 1952 r.

Prezydia wojewódzkich i powiatowych rad narodowych dołożą wszelkich starań by prace nad zamknięciem ksiąg bierczych przebiegały planowo i były ukończone w ustalonym terminie.

Wydziały podatków wiejskich prezydiów powiatowych rad narodowych otoczą szczególną opieką referaty finansowe prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych przez nawiązanie ścisłego kontaktu w trakcie prac przy zamknięciu, opracowanie planu pracy tych referatów, udzielenie szczegółowych wskazówek oraz przyjdą z pomocą jednostkom słabszym pod względem odpowiedniego personelu i stanu rachunkowości w tych jednostkach.

Równocześnie Ministerstwo podaje do wiadomości, że w przykładzie bilansowania strony, podanym w okólniku Nr 8/51 z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie zamknięcia ksiąg bierczych podatku gruntowego za 1950 r., na stronie 2 w ust. 3 — nie została umieszczona kol. 31 (po stronie prawej układu kolumn). Suma tej kolumny przy bilansie jest wspólną dla kol. 27 (jako wyeliminowana część uiszczeń z kol. 27) i dla kol. 36 (jako uzupełnienie nadpłat z tytułu kwot nie podlegających zarachowaniu na rzecz podatnika). Z tego też względu suma kol. 31 w bilansie powinna być uwzględniona jak po jednej tak i po drugiej stronie bilansu.

Po skorygowaniu omawiany układ rachunkowy kolumn w przykładzie będzie następujący:

suma kol.: (7 + 14 + 31 + 36) = (9 + 16 + 27 + 31 + 34).

Dyrektor Departamentu E. Murdzeński

14

OKÓLNIK

z dnia 26 lutego 1952 r.

w sprawie zaprzestania przesyłania Głównemu Urzędowi Statystycznemu odbitek rejestru wymiarowego podatku obrotowego i dochodowego. Nr PM. 2880/1/52.

Uzupełniając okólnik z dnia 18 grudnia 1951 r. Nr PM. 24801/1/51 w sprawie zaprzestania przesyłania Głównemu Urzędowi Statystycznemu odbitek rejestru wymiarowego podatku obrotowego i dochodowego (Dz. Urz. Min. Fin. z 1952 r. Nr 1, poz. 1), Ministerstwo Finansów zarządza w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym:

Nie należy na przyszłość przesyłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu również odbitek rejestru wymiarowego podatku obrotowego i dochodowego za rok 1951 i lata ubiegłe.

Wobec powyższego w bloku rejestru wymiarowego podatku obrotowego i dochodowego przy wpisywaniu wymiarów również za rok 1951 i lata ubiegłe należy wypełniać tylko nakaz płatniczy oraz jedną odbitkę, stanowiącą rejestr wymiarowy.

Dyrektor Departamentu St. Kołakowski

15

OKÓLNIK

z dnia 6 marca 1952 r.

w sprawie dowodów wewnętrznych na zakup skór surowych. Nr KS. 1702/1/52.

Ministerstwo Finansów przedłuża na rok 1952 moc obowiązującą okólnika z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie dowodów wewnętrznych na zakup skór surowych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 11, poz. 64).

Minister Finansów K. Dąbrowski

KOMUNIKAT

o unieważnieniu karty rejestracyjnej.

Unieważnia się:

1) blankiet karty rejestracyjnej Nr 0097805 za rok 1950, zagubiony w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wadowicach.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Finansów podaje do wiadomości, że w 1952 r. Prezydia Gminnych Rad Narodowych będą otrzymywały bezpłatnie tylko te numery Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, w których będą ogłaszane akty (zarządzenia, polecenia, okólniki itp.) interesujące je ze względu na wykonywanie zadań finansowych, natomiast pozostałych numerów Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów nie będą otrzymywały.

Dla ułatwienia Prezydiom Gminnych Rad Narodowych utrzymania w ewidencji otrzymywanych Dzienników Urzędowych Ministerstwa Finansów wprowadza się obok bieżącej dotychczasowej numeracji dziennika dodatkową numerację dzienników przeznaczonych dla tych Prezydiów.

Przykład Nr 1, Nr 2, Nr 3, Nr 4/4 gm/, Nr 5, Nr 6/5 gm/ itd.

W podanym przykładzie pierwsza cyfra numeru oznacza numerację bieżącą, zaś druga cyfra numeru z dodaniem skrótu **gm** oznacza numerację dzienników przeznaczonych także dla Prezydiów Gminnych Rad Narodowych.

Z uwagi na to, że Prezydia Gminnych Rad Narodowych otrzymały już trzy bieżące, kolejne numery dziennika, numerację tych dzienników uważać należy za bieżącą numerację dzienników przeznaczonych dla Prezydiów Gminnych Rad Narodowych.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr 1-4428/431.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 1,35

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1 Zar